



# ข่าวกระทรวงการคลัง

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง โทร.2739763 โทรสาร 2739408

ฉบับที่ 3 /2545

วันที่ 8 มกราคม 2545

## การปรับปรุงหลักเกณฑ์การจัดชั้นสินทรัพย์และการกันเงินสำรองของสถาบันการเงิน

ดร. สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เห็นชอบให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์การจัดชั้นสินทรัพย์ และการกันเงินสำรองของสถาบันการเงิน โดยให้หลักเกณฑ์ที่กล่าวมามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และช่วยส่งเสริมให้สถาบันการเงินพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงภายในได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้สถาบันการเงินพิจารณาให้สินเชื่อแก่ภาคธุรกิจที่ยังสามารถดำเนินการได้

ดร. สถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ในฐานะโฆษกกระทรวงการคลังเปิดเผยรายละเอียดของการปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

1. การปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดอัตราการกันเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ และสินทรัพย์จัดชั้นปกติ

ตามหลักเกณฑ์ใหม่นี้ อนุญาตให้สถาบันการเงินกันเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์ จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษและสินทรัพย์จัดชั้นปกติ ในอัตราร้อยละ 2 หรือร้อยละ 1 ตามลำดับ หรืออัตราที่ต่ำกว่าซึ่งคำนวณได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กำหนด

สำหรับวิธีการคำนวณอัตราดังกล่าวนั้น ธปท.จะแจ้งให้สถาบันการเงินแต่ละรายคำนวณจากอัตราการเปลี่ยนสถานะของสินทรัพย์จัดชั้นดังกล่าวไปเป็นสินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน สงสัย สงสัยจะสูญ และสูญ ที่เกิดขึ้นจริงเฉลี่ย 4 ไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ อัตราการเปลี่ยนสถานะในแต่ละช่วงเวลานั้น จะให้คำนวณจากยอดสินทรัพย์จัดชั้นปกติและสินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ ณ ต้นงวดที่เปลี่ยนสถานะเป็นสินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐานขึ้นไป ณ สิ้นงวดนั้นๆ โดยไม่นำลูกหนี้ที่มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มารวมในการคำนวณ เพื่อให้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงเฉพาะลูกหนี้จากการดำเนินงานปกติทั่วไปของแต่ละสถาบันการเงินเป็นสำคัญ

เหตุผล การปรับปรุงหลักเกณฑ์ในประเด็นข้างต้น ยังถือหลักการมาตรฐานความมั่นคงของสถาบันการเงิน แต่ปรับให้มีความยืดหยุ่นให้สอดคล้องกับอัตราความเสี่ยง (Risk Profile) ของลูกค้าแต่ละสถาบันการเงิน นอกจากนี้ ขณะนี้สถาบันการเงินมีการกันเงินสำรองเฉพาะรายลูกหนี้ (Specific Provision) ไว้อย่างละเอียดแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีการกันเงินสำรองทั่วไป (General Provision) ในอัตราที่สูงเกินไป ซึ่งจะเป็นการช่วยให้สถาบันการเงินมีต้นทุนในการปล่อยสินเชื่อต่ำลง และช่วยส่งเสริมให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อให้แก่ลูกหนี้รายที่มีศักยภาพมากขึ้น รวมทั้งยังเป็นการสนับสนุนให้สถาบันการเงินคิด

ตามลูกหนี้อย่างใกล้ชิด เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาแต่เนิ่นๆ เพราะจะได้รับประโยชน์โดยตรงจากอัตราดอกเบี้ยเงินสำรองที่ลดลง

## 2. การปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับหลักประกันที่สามารถนำมาหักออกจากราคาตามบัญชีของลูกหนี้ก่อนการกันเงินสำรอง

2.1 เพิ่มเติมประเภทหลักประกันที่สามารถนำมาหักออกจากราคาตามบัญชีของลูกหนี้ก่อนการกันเงินสำรอง

โดยอนุญาตให้สถาบันการเงินสามารถนำหลักประกันประเภทหนังสือค้ำประกันที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศกรณีเป็น Standby Letter of Credit (SBLC) และ Letter of Guarantee (LG) มาหักออกจากราคาตามบัญชีของลูกหนี้ก่อนการกันเงินสำรองได้ โดยในกรณี SBLC สามารถนำมาหักได้ร้อยละ 100 ของวงเงินที่ระบุใน SBLC และในกรณีของ LG สามารถนำมาหักได้ร้อยละ 95 ของวงเงินที่ระบุใน LG

**เหตุผล** การอนุญาตให้สถาบันการเงินสามารถนำหลักประกันประเภทดังกล่าว มาหักออกจากราคาตามบัญชีของลูกหนี้ก่อนการกันเงินสำรองได้นั้น เนื่องจากหลักประกันประเภท SBLC และ LG ที่มีธนาคารพาณิชย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นผู้ออกนั้น สามารถเรียกให้ธนาคารพาณิชย์ผู้ออกจ่ายชำระเงินได้ง่ายกว่าการฟ้องยึดทรัพย์บังคับคดีจากหลักประกันประเภทอื่น ส่วนเหตุผลที่อนุญาตให้สถาบันการเงินนำ LG มาหักจากราคาตามบัญชีของลูกหนี้ได้เพียงร้อยละ 95 ของวงเงินที่ระบุเทียบกับที่หักได้ร้อยละ 100 ในกรณีของ SBLC นั้น เนื่องจากในกรณีของ SBLC หากลูกหนี้ไม่ชำระเงิน สถาบันการเงินเจ้าหนี้สามารถเรียกให้ธนาคารพาณิชย์ผู้ออก SBLC ชำระแทนได้ทันที ขณะที่ในกรณีของ LG จะมีข้อแตกต่างทางด้านระยะเวลาที่อาจได้รับเงินช้ากว่ากรณี SBLC เล็กน้อย

2.2 ปรับปรุงการกำหนดมูลค่าของหลักประกันที่สามารถนำมาหักออกจากราคาตามบัญชีก่อนการกันเงินสำรองกรณีลูกหนี้จัดชั้นปกติและกล่าวถึงเป็นพิเศษ

หากสถาบันการเงินเลือกที่จะนำมูลค่าหลักประกันมาหักออกจากราคาตามบัญชีของลูกหนี้ก่อนการกันเงินสำรอง ในกรณีหลักประกันที่ต้องทำการประเมินราคาหรือตีราคาไว้ไม่เกิน 36 เดือน ให้นำมาหักได้ร้อยละ 90 และหากมีการประเมินราคาหรือตีราคาไว้เกินกว่า 36 เดือน ให้นำมาหักได้ร้อยละ 50 จากเดิมที่ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับกรณีหลักประกันของสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ คือกำหนดที่ระยะเวลา 12 เดือน

**เหตุผล** เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของสถาบันการเงิน โดยไม่จำเป็นต้องประเมินราคาหลักประกันบ่อยครั้งเกินไป

3. การปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาจากการชำระหนี้หรือซื้อจากการขายทอดตลาด ซึ่งถือเป็นสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน ดังนี้

3.1 ปรับปรุงมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ที่บังคับให้ต้องใช้ผู้ประเมินราคาภายนอกจาก 5 ล้านบาทขึ้นไปเปลี่ยนเป็นตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งในกรณีที่มูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ต่ำกว่า 50 ล้านบาท สถาบันการเงินจะสามารถเลือกให้ผู้ประเมินราคาอิสระภายนอกหรือผู้ประเมินภายในของสถาบันการเงินเองก็ได้

**เหตุผล** เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของสถาบันการเงินในการว่าจ้างผู้ประเมินราคาอิสระ

3.2 กำหนดมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ได้ประเมินราคาหรือตีราคาทุก 12 เดือน โดยกำหนดราคาให้อสังหาริมทรัพย์เป็นหลักประกันที่มีมูลค่าร้อยละ 50 ของราคาประเมินล่าสุดเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับราคาตามบัญชี เนื่องจากหลักเกณฑ์เดิมไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับกรณีที่สถาบันการเงินไม่ได้ทำการประเมินราคาหรือตีราคาอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวทุก 12 เดือน สถาบันการเงินจะใช้มูลค่าใดมาเปรียบเทียบกับราคาตามบัญชีเพื่อคำนวณหาเงินกันสำรองได้

**เหตุผล** ให้หลักเกณฑ์มีความชัดเจนและสถาบันการเงินสามารถถือปฏิบัติได้

#### 4. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดชั้นโดยพิจารณาฐานะผู้ค้ำประกัน

ยกเลิกข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดชั้นสินทรัพย์ในกรณีที่พิจารณาจากฐานะของผู้ค้ำประกัน เนื่องจากในทางปฏิบัติ หากลูกหนี้ยังมีคุณภาพคืออยู่ ทั้งผู้ตรวจการธนาคารและเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงิน จะไม่จัดชั้นลูกหนี้ดังกล่าวโดยการพิจารณาฐานะของผู้ค้ำประกันอยู่แล้ว

ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะได้ออกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อกำหนดรายละเอียดในหลักเกณฑ์ใหม่ดังกล่าวต่อไป